

A „Gondozás elutasítása” videó összefoglalása

Szituáció:

Christine (83) és Fritz (86) házaspár, otthon élnek. Ebben a részben Fritz úr gyakran nagyon zavart. Már orvosnál is voltak emiatt. Christine asszony szeretné megbeszélni a férjével, hogy egy gondozó nagy segítség lenne.

A videoklip tartalma:

Christine asszony azt mondja, hogy szeretne megbeszélni valamit Fritz úrral. A feleség már az elején kissé bizonytalannak tűnik. Férje ott ül, és kezével végigsimít az asztalterítőn... A feleség elmondja neki, hogy az orvos szerint néhány dolog már nem megy a férjnek olyan könnyen. És hogy valakinek támogatnia kellene őt. Ő maga (a feleség) már nem képes erre. Azt is mondja, hogy meg kellene próbálniuk felvenni egy segítőt (vagyis egy személyi gondozót). A férj azonnal megérti, hogy miről van szó: „Nekem nem kell ápoló!” Miközben a nő próbálja elmagyarázni, hogy nem „ápolóról” (vagyis betegápolóról) van szó, hanem egy olyan gondozóról, aki segítene esetleg a kenegetésben, a férfi többször is megismétli, hogy nem kell neki SENKI. Legalább meg lehetne próbálni, csak napi néhány órára...

Elemzés:

Már maga a bevezetés, hogy valamit meg akar vele beszélni, jelentheti azt, hogy valami kellemetlen dologról van szó. Ez már a beszélgetés megkezdése ELŐTT ellenállást válthat ki. Ráadásul bizonytalannak hat (valószínűleg sejti, hogy a férfi ellene lesz). Az orvosi találkozóra hivatkozik - ami igencsak logikus! Az orvos azonban szerinte csak annyit mondott, hogy Fritz úrnak bizonyos dolgok nehezére esnek. Ez nem elég erős érv, mert minden idős emberre illik - ettől még nincs szükségük gondozásra. Tényleg így fejezte ki magát az orvos? Ha igen, akkor meg kellene kérni az orvost, hogy KONKRÉTÁBBAN fogalmazzon. (Diagnózis!) Vagy a feleség azért fogalmazott enyhébben, mert bizonytalan - ez bizony hiba. Világosan ki kellene mondania, amit az orvos mondott. A férj vehemensen elutasítja. De még ha Christine asszony egyértelműen meg is nevezi az orvostól kapott diagnózist, előfordulhat, hogy férje ANNAK ELLENÉRE elutasítja (lásd a reflexiót). Az érvelése is, hogy férje MIBEN kapna segítséget (kenegetés), túlságosan kevés. Néhány konkrét eseményre kellene hivatkoznia. A férj továbbra is elutasító.

Christine asszony nem készült fel a beszélgetésre. Különösen a férfiak gyakran nehezen fogadják el a segítséget. Nem érti, hogy miért lenne rá szüksége.

Reflexió:

Az itt bemutatott lehetőségek **nem jelentenek garanciát** arra, hogy egy ilyen beszélgetés **pozitívan** végződik, **de** néhány dolog mindenképp **növeli a valószínűségét, hogy sikeres lesz.**

Tervezze meg előre a beszélgetést: Mit mondott pontosan az orvos? Milyen okok szólnak a gondozás **MELLETT?** Vannak esetleg olyan okok, amelyek fontosak **A FÉRJ SZÁMÁRA?** Vannak-e olyan okok, amelyek segítenének Christine asszonynak, és fontosak számára - és a férj a beleegyezésével segíthetne neki? Mennyire valószínű, hogy **ELUTASÍTÓ** lesz? Meg kellene esetleg kérni valamelyik gyermekét vagy unokáját, hogy segítsen a beszélgetésben?

Továbbá **jó időpontot** kell találni (inkább **étkezés után**, jó **lelkiállapot** esetén). Stresszes vagy hektikus időpontot ne válasszunk. Gyakran egy **közös séta** is jó lehet (ne kezdjen bele rögtön a témába, hangolódjanak egymásra).

Ha (még) fogékony az érvekre: Térjen ki az **orvos** megállapításaira és **ajánlására**, és világosan nevezze meg, hogy milyen problémás esetek fordultak elő a közelmúltban. **Nem szemrehányó hangnemben**, hanem megnevezve a kockázatot és a gondozás által nyújtott segítséget. Szintén **nevezzen meg még több segítséget**, amit a **gondozás** nyújthat. És ezek olyan dolgok is lehetnek, amelyek **tehermentesítenék Christine asszonyt** - melynek következtében **több ideje lenne a férjére...**

Mondana valami olyasmit, mint például: „Van egy problémám, amit már egy ideje cipelek magammal...” - így a férjé lenne a segítő és támogató szerep. Vagyis **nem Ő** lenne a **gyenge**, akinek segítségre van szüksége.

Tanulságok:

Konkrétumok az orvostól (lelet, kockázatok, ajánlás)

Mi történik, ha **NEM** kérik a gondozást? Jól tervezze meg a beszélgetést!

Olvasson könyveket, kutasson az interneten, kérjen tanácsot.

Válasszon jó időpontot.

Keressen komoly közvetítőket, jól válassza meg személyi gondozót:

Melyik gondozók képzik tovább magukat? Van-e demenciával kapcsolatos tapasztalatuk? Milyen jól beszélnek az adott nyelvet?

Személyi gondozóknak: Kezdetben **NE** legyen túl szívélyes, ne ölelgesse és ne hívja nagyinak vagy nagypapinak az illetőt, hanem magázódjon stb.

Továbbvezető anyagok:

Lásd még sorozatunkból a „Memóriarendszerek” című videót („nagy”, „nagyapai” - priming, avagy előfeszítés).